

מאורות השבת

פרשת ואתחנן

עורך: הרב סתיו א.

מאור הפרשה | מאור הדרשה | מאור עינינו | מאור הלשון | מאור המנורה | מאור הבית | מאור ההלכה

מאור הדרשה

על המקום

וְאֶתְחַנֵּן אֶל ה' בְּעֵת הַהוּא (ג, כג)
משה רבנו מתפלל חמש מאות וחמש עשרה תפילות!
אמר לו הקב"ה: "די! עוד תפילה אחת ואני כבר לא יכול לסרב לך..."
הקב"ה לא יכול לסרב לתפילות?!

ואם תאמר שהמניין גורם...

אני מכיר אנשים שהתפללו יותר מחמש מאות וחמש עשרה פעמים ועדיין לא נענו. אם כן, מה הפשט? לכל תפילה ותפילה יש רף מסוים, שרק כאשר היא עוברת אותו היא מתקבלת.

יש תפילות שנענות לארבעים יום, ויש שנענות לתשעים יום.

כל תפילה על עניין מסוים - צריכה לעבור את הרף הספציפי שלה, ורק אז היא יכולה להתקבל.

מובן שהרף משתנה גם בהתאם למתפלל בעצמו.

יש צדיקים, שמתקיים בהם "רצון יראיו יעשה", טרם יקראו ואני אשמע. הוא לא צריך יותר מתפילה אחת.

עד לא מזמן היה אפשר ללכת לראות את התור שהיה ברחוב רשב"ם בבני ברק...

לעומת זאת, יש אנשים שבעוונות הרבים צריכים להכפיל את הרף בשביל שתקבל תפילתם.

פעם אחת היו שני שותפים שעסקו במסחר. כשגמרו לעשות את הביזנס, עשו חשבון וחילקו את המזומנים. למחר אמר אחד

מאור הפרשה

ר' אבשלום ח.

הכרת הטוב ואהבת השם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל... וְאֶהְבֵּת אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ (דברים ו, ד-ה)

אומר הרמב"ם (יסודי תורה ב): האל הנכבד והנורא הזה מצווה לאהבו וליראה אותו, שנאמר "ואהבת את ה' אלוקיך", **ממשיך הרמב"ם** (תשובה י): וכיצד היא האהבה הראויה (?) הוא שיאהב את ה' אהבה גדולה יתרה עזה מאד, עד שתהא נפשו קשורה באהבת ה' ונמצא שוגה בה תמיד.. והוא ששלמה אמר דרך משל (שיר השירים ב ה) "כי חולת אהבה אני".

אומר החינוך (תיה): וענין המצוה שנחשב ונתבונן בפקודיו ופעולותיו עד שנגיחו כפי יכולתנו ונתענג בהשגחתו בתכלית העונג. וזאת היא האהבה המיוחדת.. והעובר על זה וקובע מחשבתו בעניינים הגשמיים.. ביטל עשה זו ועונשו גדול. וזאת מן המצוות התמידיות על האדם ומוטלת עליו לעולם.

הרמב"ם (ספר המצוות) **מביא**: את האמונה כמצוה ראשונה, ייחוד ה' מצוה שניה, ואהבת ה' מצוה שלישית.. **אומר השפת אמת** (ואתחנן): המדרש אומר בקבלת התורה זכו ישראל לק"ש. דהנה שתי דיברות ראשונות "אנכי ולא יהיה לך" מפי הגבורה שמענו, ולכן נשאר אלו שתי המצוות לעולם בבני **והוא ק"ש**, ה' אלוקינו בחינת אנכי, ה' אחד בחינת לא יהיה לך. ואלו הדיברות יכול כל איש ישראל לקבל מהם חיות בכל יום ויום. וכתוב אח"כ "ואהבת את ה' אלוקיך". אהבת ה' היא תוצאה של אמונה וייחוד שמו יתברך..

והיאך היא הדרך לאהבתו ויראתו? **אומר הרמב"ם** (יסודי תורה ב): בשעה שיתבונן האדם במעשיו וברואיו הנפלאים הגדולים, ויראה מהם חכמתו שאין לה ערך ולא קץ, מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה תאוה גדולה

לידע השם הגדול. **התבוננות בבריאה מביאה לאהבה**. ולשון ספרי: לפי שנאמר "ואהבת את ה' אלוקיך" איני יודע כיצד אוהב את המקום? תלמוד לומר "והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך". **לימוד התורה מביא לאהבה**. **אומר הרמב"ם**: הנה בארנו לך **שבהתבוננות** תעלה בידך ההשגה ותגיע ההנאה ותבוא האהבה בהכרת. התבוננות בבריאה והתבוננות בתורה.

מלמד אותנו הרמב"ם יסוד עצום, התבוננות בחכמתו של הבורא, הבריאה הגשמית והתורה הרוחנית מביאה לאהבה. **התבוננות מביאה להתפעלות, להתרגשות, אבל לאהוב זה משהו ברגש! איך ההתבוננות מביאה לאהבה? ועוד, ק"ש היא קבלת עול מלכות שמים וקבלת עול מצוות, איך שייכת לכאן מצות אהבת השם?**

אומר השפת אמת (עקב): בספר הישר (ר"ת) איתא כי שורש האהבה **התדמות האוהב** אל הנאהב. ולכן כאשר קדשנו הקב"ה במצוותיו ומדותיו ומתדמין במעשיו ומידותינו אל מידות הבורא ית"ש ולמעשיו.. בזה יש לנו דביקות בו יתברך כמ"ש הדבק במידותיו.. והיא בחינת אהבת חסד מה שזיכה אותנו הקב"ה במצוותיו.. ובזה זוכין לאהבת ה'. כלומר, קבלת עול מצוות היא לא רק מעשה המצוה, אלא כלל הנהגת האדם כפי מידותיו יתברך (מה הוא חנון אף אתה..), והיא הדרך להדבק בו ולהדמות אליו וממילא לאהבה אותו.

אולי זה מה שהתכוון הרמב"ם: מיד הוא אוהב ומשבח ומפאר ומתאוה.. התבוננות שמביאה להכרת הטוב היא שיוצרת את האהבה. והיא הדיבוק במידותיו.

אומר המכתב מאלהו: הנביא (ירמיהו ב) אומר: "זכרתי לך חסד נעוריך, לכתך אחרי במדבר"

המשך בעמוד 4

המשך בעמוד 3

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

לעילוי נשמת רבי שמריהו יוסף חיים בן רבי יעקב ישראל זללה"ה

מאור עינינו

קדשת הראיה:

פרק ה

פגם עינים ותקונם

בַּפֶּרֶק זֶה נִבְיָא קֶצֶת מֵהַפְּגָמִים וְהַעֲנָשִׁים שֶׁמִּבְיָא הָאָדָם עַל עֲצָמוֹ עַל יְדֵי הַסְּתַכְלֵיּוֹת אֲסוּרוֹת, כִּיּוֹן שֶׁלְּפַעֲמִים יֵשׁ גַּם צָרָךְ וְתוֹעֵלַת מְזָה, וּבַפֶּרֶט כֶּשֶׁנִּמְצָאִים בְּמִקוּמוֹת שֵׁשׁ הַתְּגַבְרוֹת הַיָּצֵר מִיְחַדָּת, וּכְמוֹ שֶׁכָּתַב הַסֵּטֶם: פֶּלֶר זַ"ל שֶׁלְמִירוֹת שִׁיּוּדַע הָאָדָם כָּל עֵינָיו יֵרָאֵת שְׁמִים, מִכָּל מְקוֹם בְּזַמַּן הַתְּגַבְרוֹת יֵצְרוּ כְּמַעַט נִשְׁכָּח מִמֶּנּוּ הַכֹּל, אֲבָל יֵרָאֵת הָעֵנֶשׁ כְּכֹחַ לַעֲצֹר גַּם בְּזַמַּן הַתְּגַבְרוֹת הַתְּאֵהָ, כִּי גַם אִישׁ פְּשׁוּט מְאֹד מִפְּחַד מִצְרוֹת נוֹרְאוֹת וּמִכְאוּבִים רַבִּים. [אָךְ הָעִיר אָדָם גְּדוֹל אֶחָד, שֶׁעֲצָה זוֹ יָפָה כֹּחַ וְטוֹב לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהּ בְּשַׁעַת הַנִּסְיוֹן מִמֶּשׁ, אֲבָל אִם מִלְבָּד עֲתִים אֵלוֹ יֵרְבֶה אָדָם לְהִרְהוֹר בְּעֵנֵשׁי שְׁמִים, אָז רַב הַסְּפִיּוּם שֶׁיִּכְנָס לַעֲצָבוֹת וּלְצַעַר, וְיִוְתַר מִמָּה שֶׁיִּקְבֵּל תוֹעֵלַת יִמְצֵא נְזֻק].

א.

לא מפסידים

וְלִפְנֵי שֶׁנִּפְגַּס לְגוֹף הַדְּבָרִים, נִפְתַּח עִם סְפוּר נִפְלָא שְׁאֵרַע לְאַחֲרוֹנָה, הַמְלַמֵּד אוֹתָנוּ שֶׁאֵין אָדָם שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִפְּסִיד:

מִשְׁפָּחָה אַחַת תִּכְנַנָּה לְבִלּוֹת יְמֵי הַחֹפֶשׁ בְּמִלּוֹן. הֵם בְּרָרוּ עַל הַמְצָב הַרוֹחֵץ שֶׁל הַמְּקוֹם, וְנִאֶמַר לָהֶם שֶׁבְּמִקוֹם יִשְׁהוּ רַק חֲרָדִים, וְהַבְּרָכָה פְּתוּחָה כְּמוֹבֵן בְּשַׁעוֹת נִפְרָדוֹת, וְגַם הַכְּשָׁרוֹת בְּהַכְּשָׁר מְהֵדָר, וְכוּ'. לְאַחַר כֵּנֵה בְּרוּרִים נוֹסְפִים עָנָה לָהֶם בְּחִיּוּב. עֲלוֹת הַשְּׁהִיָּה בְּמִקוֹם לְמִשְׁפָּחָה שֶׁלְמָה עֲמְדָה עַל סָךְ 12000 ש, אוֹתָם הוּא הַתְּבַקֵּשׁ לְשֵׁלֶם מֵרֵאשׁ. הוּא שֵׁלֶם אֶת כָּל הַסְּכּוּם שֶׁהוּא חֹסֵף לַמְּטָרָה הַזֶּה בְּמִשְׁוֹף כֵּנֵה חֲדָשִׁים, וְהַעֲסָקָה נִסְגְּרָה לְשִׁמְחַת שְׁנֵי הַצְּדִידִים.

בְּהִגֵּעַ הַיּוֹם הַמְּיָחֵל, אֲרָזוּ אֶת הַמְּזוּזוֹת, וְהִעֲלוּ אוֹתָם בְּהַתְּרַגְּשׁוֹת לְרַכֵּב. בְּלִי עֲכֹבִים יֵצְאוּ מִדֵּל לְדָרְךָ, וְלְאַחַר שְׁעָה קֶלָה הִגִּיעוּ לְמִקוֹם. כְּבָר בְּכִנְיָה

מאור המנורה

מנורת המאור פרק צו

קריאת שמע

לעולם יהא אדם זהיר בקריאת שמע וברכותיה שלפניה ולאחריה, שהם בבוקר ובערב, סה"כ שבע ברכות. כנגד 'שבע ביום הללתיך' (תהלים קיט). והקורא אותה כהלכתה ערב ובוקר, נוחל עולם הזה ועולם הבא. אומרת הגמרא (ברכות טו): אמר רבי אלעזר, על הפסוק 'כן אברכך בחייך בשמך אשא כפי' (תהלים סג), כן אברכך בחייך, זו קריאת שמע וכו', ולא עוד אלא נוחל שני עולמות וכו' (ע"ש).

במדרש תנחומא (קדושים ו'), אמר רבי מני, **לא תהא קריאת שמע קלה בעיניך,** מפני שיש בה רמ"ח תיבות כמנין אברים שבאדם, ומהם ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. אמר הקב"ה, אם שמרת את שלי לקרותה בעונתה, אני אשמור את שלך! וכו' (ע"ש). **ויחשוב אדם בליבו, שניתן לו רשות לקרוא קריאת שמע,** להזכיר את שמו של הקב"ה אחר שתי תיבות, מה שלא ניתן למלאכים עד אחר שלוש תיבות, כמובא במדרש רבה, חביבין ישראל, יותר ממלאכי השרת וכו' (ע"ש).

בספרי מסביר, למה התקינו קריאת שמע שחרית וערבית? לפי שאמר הקב"ה לישראל, 'לא ימוש ספר התורה הזה מפִּיךְ והגית בו יומם ולילה' וחזר ואמר 'ששת ימים תעשה מלאכה'. היאך יתקיימו שני מקראות הללו?! לפיכך תיקן להם קריאת שמע שחרית וערבית, שכל הקורא אותה, כאילו קורא כל התורה. **משל** למלך שנתן לבנו שדות הרבה, והיה יגע בהן, תיקן לו כרם אחד, והביא כל מעדני עולם ושתל בו. כך הקב"ה, נתן לישראל תורה נביאים וכתובים, ואמר, כל מי שאין יכול להתייגע בהן, דיו שיקרא קריאת שמע שחרית וערבית וכו' (ע"ש).

ובמדרש רבה, אמר רבי לוי, צריך אדם להיות זהיר בקריאת שמע, שהיא שקולה כנגד כל הקורבנות. מה קורבנות נוהגים בשחר ובין ערביים, אף קריאת שמע נוהגת בשחר ובערב, שנאמר 'ובשכבך ובקומך' וכו' (ע"ש).

ומאחר שקריאת שמע יש בה כל הדברים האלה, יהא אדם זהיר בקריאתה שיהא באימה וביראה ובכוונה. ובמדרש רבה מובא **משל** (אמר רבי ברכיה), שכאשר מלך בשר ודם משגר איגרת למדינתו כולם עומדים וכו' וקוראים אותה באימה ויראה ברתת ובזיעה. אבל הקב"ה אמר לישראל, לא הטרחתי אתכם לקרותה בעמידה וכו' אלא 'בלכתך בדרך'. אבל **מכל מקום, צריך שיקראנה בגזרת מלך וקבלת עול מלכות שמיים, באימה וביראה ברתת וזיע** (בין עומד בין יושב). וכמו שמובא בגמרא דברכות (יא.) ת"ר, בית הלל אומרים, עומדין וקורין, יושבין וקורין, מטין וקורין, ועוסקין במלאכתן וקורין. וצריך שיכוון בה, ואל יתן עיניו וליבו בדברים אחרים. וכמו שמובא בגמרא דיומא (טו): אמר רבי יצחק בר שמואל בר מרתא, הקורא את שמע, לא ירמוז בעיניו ולא יקרוץ בשפתיו ולא יורה באצבעותיו וכו' (ע"ש). **ועיקר הכוונה בפסוק ראשון,** (ברכות יג:) ת"ר, שמע ישראל וגו', עד כאן כוונת הלב, דברי רבי מאיר. אמר רבה, הלכה כרבי מאיר. רוצה לומר, שהכוונה החזקה והמובדלת מכל עיון היא בפסוק ראשון. אבל לכתחילה, יכוף (יכריח) ליבו לכוון בכולה, וזהו מצווה מן המובחר. ולפיכך, נהגו לאמר הפסוק הראשון בקול רם, לחזק הכוונה וכו'. וצריך להאריך בדל"ת דאחד, שיעור שיכוון בו- הקב"ה יחיד ומולך בארבע רוחות העולם ולמעלה ולמטה. תניא (שם), סומכוס בן יוסף אומר, כל המאריך באחד, מאריךין לו ימיו ושנותיו. אמר רב אחא בר יעקב, ובדל"ת. וגו' (ע"ש).

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

יכולת השפעתך לכיבוד הורים

אבא שלי היקר ביקש ממני שאכין לו עוגיות שהוא מאוד אוהב. הגעתי מיום עבודה קשה ולא ויתרתי לעצמי ובכל הכח הכנתי את העוגיות עם דמעות בעיניים שאני אומרת לעצמי מי יודע מה יהיה מחר ופספסתי את ההזדמנות להכין בשבילו את העוגיות...

זכרי. יש לך את הכח והיכולת להשפיע בחינוך לכיבוד הורים. למדי יחד עם ילדייך הלכות כיבוד הורים, תחזקי בסיפורי צדיקים. למדי יחד עם בעלך, תחזקי בניכם את הקשר כמה שיותר למען מצווה חשובה זו. שיהיה בינך לבין בעלך קודים וסיסמאות שימנעו ממכם להעיר אחת לשני ליד הילדים, שהם יראו כבוד בניכם, שיח נעים, שותפות, פחות מחלוקות, פחות ויכוחים ופחות שברית מילים. שישמעו הרבה פרגון והערכה, שיראו עזרה והדדיות וכך תזכו לכיבוד הורים מצד ילדיכם ותרוו נחת יהודית אמיתית. במידה ואחד מילדייך כועס על אביו, דברי אל לב הילד ותאמרי מילים חמות על אביו ולמדי אותו לדון לזכות גם את אבא.

סיפור.. שלוש אמהות חזרו מקניות עם שקיות עמוסות, ושוחחו על בניהם.

אמרה האם הראשונה: לבני יש כישרון מוזיקלי, שירתו ערבה במיוחד והוא יהיה זמר גדול.

התפארה האם השנייה: בני תלמיד חכם מובהק, ויהיה ראש ישיבה.

האם השלישית שתקה.

לפתע הגיעו מולם שלושת הבנים. הראשון הלך בעודו מזמר ושר בקול ערב, השני החזיק ספרי קודש בידיו, והשלישי צעד לעבר אמו, ובלי לומר דבר, נטל ממנה את סלי הקניות ונשא אותם.

עבר במקום איש זקן וחכם. שאלו אותו האימהות: מה אתה אומר על שלושת הבנים, מי המוצלח מביניהם?

השיב הזקן: שלושה בנים?! אני רואה רק בן אחד... ראי את הקב"ה בתמונה וזכרי שהמצוות הם שלו ולך יש זכות לקיים אותם, וזכרי שהכל ממנו אז ממילא יהיה לך קל יותר להשקיע במצווה זו.

כותבת לך באהבה!

כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ (דברים ה, ט"ז)

הפרשה קוראת לנו לכבד את ההורים. אומר בעל הטורים (שמות כ, יב) סמך כיבוד אב ואם לשבת, לומר לך, כשם שחייב לכבד את השבת, כך חייב לכבד אביו ואמו.

ועוד, לצד מצווה זו מוזכר השכר, "כבד את אביך ואת אמך - למען יאריכון ימך". שתזכה לאריכות ימים וגם בניך יכבדו אותך בזקנותך, ובנוסף תזכה גם לחיי עולם הבא.

אמא יקרה! מצווה זו חלה לא רק על הילדים שלנו אלא גם עלינו כהורים, שבעצם גם אנחנו עדיין ילדים רק פשוט יותר גדולים. יש לנו מחויבות ללמד ולחנך את ילדינו להקפיד על מצווה חשובה ויקרה זו, ממילא אנחנו חייבות לשמש דוגמא אישית, ולשם כך את צריכה בעצמך להירתם במסירות נפש ולהשקיע ביחסייך לבעלך ולהוריך וגם להורי בעלך. ונכון שזה לא תמיד פשוט וקל, ואפילו שהוריך התנהגו איתך קשה ואולי גם הורי בעלך. מכל מקום, דוני לזכות, תעוררי עליהם רחמים ע"י שתזכרי ותשבחי רק את הטוב שגמלו איתך במהלך החיים (זכירת הרע מעוררת דינים ח"ו).

זכרי! בזכות הוריך הגעת לעולם! וכמו שאומר ספר החינוך (מצווה כז): יכיר ויגמול חסד למי שעשה עמו טובה ולא יהיה נבל ומתנכר וכפוי טובה, שזו מידה רעה ומאוסה בתכלית לפני אלוהים ואנשים. ויתן אל ליבו כי האב והאם הם סיבת היותו בעולם... וגם יגעו בו כמה גיעות בקטנותו.

ודעי שאם תפנימי שזה הכל מהקב"ה, והכל רק ניסיונות מאיתו ית', ותתגברי על הקושי, ותנהגי בהכנעה מול הקב"ה, או אז השם יתן שכרך ויזכה אותך בילדים יראי השם שיכבדו אותך.

ובשורה תחתונה, זכרי שגם את אמא! ולא תמיד את מצליחה להיות מאה אחוז מושלמת, בלי מגרעות וטעויות בחינוך, בנתינה והענקה... ממילא את לא רוצה שילדייך יזכרו לך את החסרונות ותהיה הקפדה מצדם עלייך, נכון...?

וצריך גם כן לזכור שהמצווה הזו מוגבלת בזמן, שכן במהלך התקין של החיים, הילדים נשארים לחיות אחרי שההורים שלהם כבר אינם. באחד הימים

השותפים לחבר שלו: "עשיתי שוב חשבון ויצא שאני חייב לך עוד מאה אלף דולר".

האדם הזה שחייבים לו עוד כסף, לא ידרוש את התשלום על המקום. הרי הוא לא ידע מזה, וחברו הוא זה שהודיע לו כי נפלה טעות, וממילא כשירצה לשלם - ישלם.

אבל, אם הבנים של אותם שותפים יתבוננו בפנקסים של אבותם ויגלו שנפלה טעות של מאה אלף דולר, יתבע החסר את חלקו מבנו של חברו שישלם לו לאלתר! עבר כבר זמן...

אומר המגיד מדובנא: אם אחד מתפלל עכשיו ויש לו זכויות מעטות, יכול להיות שמעכבים למעלה את תפילתו ולא מתכוונים לענות לו בקרוב. אבל אם הוא מתפלל תפילה שכבר התפללו אותה האבות הקדושים זה כמה אלפים מן השנים, עבר כבר הרבה זמן מאז אותה תפילה, יתכן שיענו לו מן השמים עכשיו - על המקום!

לכן אומר דוד המלך: "יענך ה' ביום צרה" - באותו יום כבר תענה תפילתך. למה? "ישגבך שם אלקי יעקב". זכות אבות.

(אפריון שלמה)

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

מאור הפרשה המשך מעמוד 1

"ואהבת לרעך כמוך" ממש, זו המדרגה הגבוהה, כי בנפשך תמצא אשר אתה והוא אחד הינכם, ותרגיש הרגשה ברורה כי הוא לך כמוך. הכרת הטוב היא תולדה של כח הנתינה, כח האהבה. עבודת ה' בנויה על יסוד הכרת הטוב.

אומר המהר"ל (תפארת ישראל): על מה אבדה הארץ.. על שלא ברכו בתורה תחילה. ודבר זה מן התימה, שיהיה חורבן הארץ בשביל שלא ברכו בתורה תחילה, ולא בשביל ע"ז ג"ע ושפ"ד שהיו בבית ראשון? כי זה עניין הברכה על התורה, שהוא יתברך מבורך על זה, ואוהב השי"ת בשביל הטוב שנתן לו התורה.. והיו דבקים בו יתברך באהבה במה שנתן תורה לישראל. הברכה בעצמה, היא האהבה הגמורה והדבקות אל השם יתברך, לאהוב השם יתברך במה שנתן תורה, וזהו עניין הברכה, ולא היה להם האהבה הגמורה אל השם יתברך, במה שנתן התורה לישראל, היה חסר להם **בהכרת הטוב** על קבלת התורה, ודבר זה גורם שאבדה הארץ.

חובת הלבבות (שער אהבת ה'): ענין האהבה הוא כלות הנפש ונטוה בעצמה אל הבורא כדי שתדבק באורו העליון, שהנפש הוא עצם רוחני נוטה אל הדומים לה.. ותדבק בו במחשבתה ומתאוה לו וכוספת אליו... **שבת שלום!**

בארץ לא זרועה". לכאורה, הקב"ה עשה איתם ניסים עצומים, הם הלכו כעיוורים אחריו כי זה השתלם להם, הוא כל יכול, ואעפ"כ הקב"ה מכיר להם טובה על הבחירה בחיים. **וכי איזו טובה עשו עימו?** אלא שהכרת הטוב של הקב"ה היא על התחושה שלהם, **שמכירים טובתו של מקום**. בני"י הולכים אחרי הקב"ה לא מהתועלת הפרטית אלא מכח הכרת הטוב, והקב"ה מכיר להם טובה. זה הדיבוק הכי גדול בשורשו, שזה קשר שלא ניתק.

נמצא שהכרת הטוב להשי"ת היא דביקות עילאית מאוד, שאין כדוגמתה בכל שאר אופני העבודה, הוא **סוד כמוס שאפילו** המלאכים לא ידעו אותו, רק הקב"ה שהוא המשפיע היחיד.

מהי הכרת הטוב שהיא סוד כמוס?

אומר המכתב מאליהו(א): כאשר ברא אלוקים את האדם עשהו לנותן ונוטל. כח הנתינה הוא כח עליון ממידות יוצר כל ברוך הוא.. שהוא מרחם ומיטיב ונותן מבלי קבל דבר בתמורה וככה עשה האלוקים את האדם כי "בצלם אלוקים ברא את האדם". כללו של דבר כל אשר יתן האדם לזולתו (כח הנתינה) לא יאבד ממנו, אלא זו היא התפשטות עצמותו, כי ירגיש אשר גם חלק לו בחבירו זה אשר נתן לו, זו היא הדביקות שבין אדם לזולתו, אשר נקרא לה בשם אהבה. יותר ממה שהנתינה באה בעקבות האהבה, האהבה באה בעקבות הנתינה.

מאור עינינו המשך מעמוד 2

קבל האבא טלפון מרבו, שהוא עכשו יוצא מביתו של רבי דוד שהתפעל מאד מהגבורה שבפעמיה בנסיון, והבטיח שהקדוש ברוך הוא יחזיר לה פי שלש מהסכום שהפקרתי למען קדשת משפחתי. האבא שמח על ההבטחה, והחיים חזרו לשגרה.

הנושא כמעט נשכח, עד שפתאם קבל מכתב מחברת בטוח אחרי חדש, שהם מזכים אותו בסך 36621 ש. ומעשה שהיה כך היה: לפני שלש שנים הוא עבר תאונה עם רכבו. הוא פנה לחברת בטוח, והם פטרו את עצמם בטענה שבאותו יום נגמר תקופת הבטוח. הוא לעממתם טען שהתקופה נגמרת רק למחרת התאונה, אך פמויבן מאז ועד היום לא שמע מהם עוד. עכשו פתאום קבל מכתב, בו הם מבשרים שבדקו שוב את הענין, והסיקו שמגיע לו את הסכום.

הוא התקשר מיד לרבו, אשר יצא מהתפעלות על קיום ההבטחה בצורה כל כך גלויה. אך הוא בקש להבין מהו פשר הסכום הנוסף בסך 621 ש, אולי היי לה עוד הוצאות בדרך. האבא בדק בחשבונות, וגלה, שלקראת הנסיעה מלא דלק בסך 300 ש, וערך קניה של מוצרים בסך 320 ש. מדהים!

אך עדין נשאר שקל אחד שלא באנו על פתרונו, שאל רבו. לאחר מחשבה ארפה נזכר שבדרך לרכב עבר עם בנו הקטן ליד מכשיר מסטיקים, וקנה לו מסטיק אחד בשקל!

נפלא ביותר!

קדמו את פניהם כמה משפחות שאינם שומרי תורה ומצוות, אך נאמר להם שהם בדיק סימו את שהיתם במלון והם כבר עוזבים. אך השעות הבאות לא שנו את פני המקום, והאבא הבין מהמבקרים, שעקב חסר רשום של משפחות חרדיות החליט בעל המלון למלאות את החסר עם עוד כמה משפחות אחרות. "טוב, מה לעשות, זה המצב", אמר לעצמו. בהמשך התגלה גם בעיה עם ההקשר.

אך השבר הגדול ארע כשהוא הגיע לחדרו. הוא הציץ מהחלון, וחשכו עיניו. החלון הצופה לנוף הנהדר, צופה גם לברכה הפתוחה של המלון, ונכון שהברכה פועלת לפי שעות נפירות, אבל מה הועילו בתקנתם אם היא פתוחה לעיני כל מבקרי המלון. איך שנה לשעות פאן במשך שבו, מבלי שעניו ועיני ילדיו הרפים יטמאו ממראות האסורות הללו.

הוא היה אובד עצות, והתקשר לרבו, וספר לו את כל הנתונים. רבו אמר לו, שאין פאן שום שאלה, וברור שעליו לעזוב את המקום מיד. רבו רצה לעודד אותו, ואמר לו, 'אני עכשו בדרך למקבל רבי דוד אבוהצירה שליט"א, ואספר לו את הספור שלך'.

האבא פנס את הילדים, הסביר להם מה שקורה, ואמר להם שצריכים לעזוב מיד. הילדים התקשו לעפל את הבשורה, אך הם קבלו את ההחלטה בהבנה. תוך זמן קצר הם היו בדרך הביתה, פאשר השאירו מאחוריהם סך של 12000 ש שהלה לריק. ובערב